

Δημόσια διαβούλευση

όσον αφορά σχέδιο κατευθυντήριας γραμμής και σχέδιο σύστασης σχετικά με την άσκηση δικαιωμάτων και διακριτικών ευχερειών που παρέχει το ενωσιακό δίκαιο όσον αφορά λιγότερο σημαντικά ιδρύματα

Ερωτήσεις και απαντήσεις

- 1 **Γιατί επεκτείνετε την εφαρμογή εναρμονισμένων δικαιωμάτων και διακριτικών ευχερειών στα λιγότερο σημαντικά ιδρύματα; Τι θέλετε να επιτύχετε;**

Η ΕΚΤ είναι υπεύθυνη για την αποτελεσματική και συνεπή λειτουργία του Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού. Στο πλαίσιο των εποπτικών καθηκόντων της, υποχρεούται να διασφαλίζει τη συνεπή εφαρμογή υψηλών εποπτικών προτύπων σε όλα τα εποπτευόμενα πιστωτικά ιδρύματα εντός του ΕΕΜ.

Ένας από τους βασικούς στόχους των κειμένων σχετικά με την άσκηση δικαιωμάτων και διακριτικών ευχερειών είναι να ενισχυθεί η χρηματοπιστωτική ολοκλήρωση μέσω της εναρμόνισης των εφαρμοζόμενων εποπτικών κανόνων και να διασφαλιστούν ίσοι όροι ανταγωνισμού για τις τράπεζες εντός του πλαισίου του ΕΕΜ. Αυτό θα αυξήσει την ανθεκτικότητα των τραπεζών και θα προαγάγει τη διαφάνεια στις αγορές όσον αφορά την ευρωστία των μεμονωμένων πιστωτικών ιδρυμάτων και του τραπεζικού τομέα συνολικά.

- 2 **Σε ποια νομική βάση στηρίζεται αυτό;**

Σύμφωνα με τον κανονισμό ΕΕΜ, η ΕΚΤ μπορεί να εκδίδει κανονισμούς, κατευθυντήριες γραμμές, γενικές οδηγίες ή συστάσεις προς τις εθνικές αρμόδιες αρχές (ΕΑΑ) με σκοπό να διασφαλίζει την αποτελεσματική και συνεπή λειτουργία του ΕΕΜ.

3

Μπορείτε να εξηγήσετε γιατί χρησιμοποιείτε διαφορετικά νομικά κείμενα για την εναρμόνιση της άσκησης δικαιωμάτων για τους σκοπούς της εποπτείας των σημαντικών και των λιγότερο σημαντικών ιδρυμάτων;

Η χρήση διαφορετικών νομικών κειμένων για την εναρμόνιση της άσκησης δικαιωμάτων για τους σκοπούς της εποπτείας των σημαντικών και των λιγότερο σημαντικών ιδρυμάτων μπορεί να εξηγηθεί με βάση την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της ΕΚΤ και των ΕΑΑ. Τα σημαντικά ιδρύματα υπόκεινται στην άμεση εποπτεία της ΕΚΤ, ενώ τα λιγότερο σημαντικά ιδρύματα εποπτεύονται άμεσα από τις ΕΑΑ.

Για τα σημαντικά ιδρύματα εκδόθηκαν δύο διαφορετικά κείμενα: ο κανονισμός της ΕΚΤ και ο οδηγός της ΕΚΤ σχετικά με την άσκηση δικαιωμάτων και διακριτικών ευχερειών που παρέχει το ενωσιακό δίκαιο. Η ΕΚΤ εκδίδει κανονισμούς όταν κρίνεται απαραίτητο για την εκτέλεση συγκεκριμένων καθηκόντων που αφορούν πολιτικές σχετικά με την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων. Η ΕΚΤ επέλεξε αυτό το νομικό κείμενο προκειμένου να προσδιορίσει τον τρόπο άσκησης των δικαιωμάτων και των διακριτικών ευχερειών γενικής εφαρμογής που παρέχει το ενωσιακό δίκαιο όσον αφορά τα σημαντικά πιστωτικά ιδρύματα.

Ο οδηγός είναι ένα μη δεσμευτικό κείμενο που παρέχει κατευθύνσεις προς μεικτές εποπτικές ομάδες σχετικά με τον τρόπο αξιολόγησης, κατά περίπτωση, μεμονωμένων αιτημάτων ή/και αποφάσεων που συνδέονται με την άσκηση δικαιώματος ή διακριτικής ευχέρειας.

Όσον αφορά την εποπτεία των λιγότερο σημαντικών ιδρυμάτων, η ΕΚΤ μπορεί - στο πλαίσιο των γενικότερων καθηκόντων επίβλεψης που ασκεί - να εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές προς τις ΕΑΑ, σύμφωνα με τις οποίες θα πρέπει να εκτελούνται τα εποπτικά καθήκοντα και να λαμβάνονται οι εποπτικές αποφάσεις. Η ΕΚΤ σκοπεύει να χρησιμοποιήσει αυτή την εξουσία προκειμένου να εναρμονίσει την άσκηση δικαιωμάτων και διακριτικών ευχερειών γενικής εφαρμογής για τους σκοπούς της εποπτείας των λιγότερο σημαντικών ιδρυμάτων, στηρίζοντας έτσι τον στόχο που αναφέρεται στην ερώτηση 1. Αντιθέτως, όσον αφορά την αξιολόγηση από τις ΕΑΑ μεμονωμένων αιτημάτων άσκησης δικαιωμάτων και διακριτικών ευχερειών που υποβάλλουν λιγότερο σημαντικά ιδρύματα, η ΕΚΤ σκοπεύει να εκδώσει μη δεσμευτική σύσταση προς τις ΕΑΑ σχετικά με τις προδιαγραφές που πρέπει να εφαρμόζουν κατά την αξιολόγηση των αιτημάτων που λαμβάνουν από τέτοια ιδρύματα.

4

Γιατί υποβάλλετε δύο έγγραφα προς δημόσια διαβούλευση; Ποια είναι η διαφορά μεταξύ της κατευθυντήριας γραμμής και της σύστασης;

Στο πλαίσιο της παρούσας διαβούλευσης υποβάλλονται δύο ξεχωριστά έγγραφα. Το πρώτο έγγραφο, η κατευθυντήρια γραμμή, είναι ένα δεσμευτικό νομικό κείμενο που ορίζει πώς οι ΕΑΑ πρέπει να ασκούν ορισμένα δικαιώματα και διακριτικές ευχέρειες γενικής εφαρμογής όσον αφορά λιγότερο σημαντικά ιδρύματα. Για τα εν λόγω δικαιώματα και διακριτικές ευχέρειες υπάρχει συγκεκριμένο σκεπτικό πολιτικής το οποίο αιτιολογεί την υιοθέτηση ομοιόμορφης προσέγγισης για όλα τα πιστωτικά ιδρύματα προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων ασκείται κατά τρόπο συνεπή και αποτελεσματικό. Η υιοθέτηση ομοιόμορφης προσέγγισης θα διασφαλίσει επίσης ότι το ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες θα εφαρμόζεται με τον ίδιο τρόπο στα πιστωτικά ιδρύματα όλων των κρατών μελών που συμμετέχουν στον ΕΕΜ, και ότι τα εν λόγω πιστωτικά ιδρύματα θα υπόκεινται στα ίδια εποπτικά πρότυπα.

Το δεύτερο έγγραφο, η σύσταση, είναι ένα μη δεσμευτικό νομικό κείμενο που παρέχει κατευθύνσεις στις ΕΑΑ σχετικά με τον τρόπο αξιολόγησης, σε μεμονωμένη βάση, ορισμένων άλλων δικαιωμάτων και διακριτικών ευχερειών που δεν είναι γενικής εφαρμογής. Η θέσπιση ενός κοινού συνόλου προδιαγραφών είναι απαραίτητη προκειμένου να προαχθεί η χρήση συνεπών εποπτικών πρακτικών εντός του πλαισίου του ΕΕΜ. Θα διασφαλίσει επίσης, όπου είναι αναγκαίο, την ίση μεταχείριση των σημαντικών και των λιγότερο σημαντικών ιδρυμάτων καθώς και ίσους όρους ανταγωνισμού για όλα τα πιστωτικά ιδρύματα των χωρών που συμμετέχουν στον ΕΕΜ. Επιπλέον, η σύσταση παρέχει κατευθύνσεις στις ΕΑΑ όσον αφορά τον τρόπο άσκησης και κατά περίπτωση αξιολόγησης ορισμένων δικαιωμάτων και διακριτικών ευχερειών που απαιτούν την υιοθέτηση κοινής προσέγγισης ειδικά για τα λιγότερο σημαντικά ιδρύματα.

5

Δεν συνεπάγεται αυτό υπερβολική επιβάρυνση για τα λιγότερο σημαντικά ιδρύματα; Κατά μέσο όρο είναι πολύ μικρότερα.

Τα δικαιώματα και οι διακριτικές ευχέρειες στην ευρωπαϊκή τραπεζική νομοθεσία αποτελούν βασική πηγή αποκλίσεων κατά την εφαρμογή των εποπτικών κανόνων. Αν δεν υπάρχει εναρμόνιση, η άσκηση τέτοιων δικαιωμάτων και διακριτικών ευχερειών από τις εποπτικές αρχές δυσχεραίνει και, σε ορισμένες περιπτώσεις, καθιστά αδύνατη τη συνεπή και ισότιμη εποπτεία των τραπεζών εντός του πλαισίου του ΕΕΜ.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, κρίνεται κατάλληλη η εφαρμογή των ίδιων πολιτικών περί δικαιωμάτων και διακριτικών ευχερειών τόσο στα σημαντικά όσο και στα λιγότερο σημαντικά ιδρύματα. Γνώμονας της αξιολόγησης ήταν η αρχή της αναλογικότητας προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η εφαρμογή των πολιτικών περί δικαιωμάτων και διακριτικών ευχερειών δεν θα οδηγήσει σε άσκοπη επιβάρυνση των

λιγότερο σημαντικών ιδρυμάτων. Προτείνεται επομένως, για ορισμένα δικαιώματα και διακριτικές ευχέρειες, οι ΕΑΑ να μπορούν να υιοθετούν ευέλικτη προσέγγιση στις περιπτώσεις όπου η εναρμόνιση δεν θεωρείται απαραίτητη για τη διασφάλιση της ευρωστίας της εποπτείας ή την επίτευξη ίσων όρων ανταγωνισμού. Πρέπει ακόμη να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι πολλά δικαιώματα και διακριτικές ευχέρειες δεν είναι συναφείς για τα λιγότερο σημαντικά ιδρύματα καθώς εφαρμόζονται, για παράδειγμα, μόνο σε ενοποιημένους τραπεζικούς ομίλους ή ιδρύματα που χρησιμοποιούν εσωτερικά υποδείγματα για τους σκοπούς του Πυλώνα 1.

6

Υπάρχουν περιπτώσεις δικαιωμάτων και διακριτικών ευχερειών όπου διαφέρει η πολιτική για τα σημαντικά και για τα λιγότερο σημαντικά ιδρύματα; Με βάση ποια κριτήρια αποφάσισε η ΕΚΤ αν οι ίδιες πολιτικές που ισχύουν για τα σημαντικά ιδρύματα θα εφαρμόζονται και στα λιγότερο σημαντικά ιδρύματα;

Η άσκηση δικαιωμάτων και διακριτικών ευχερειών όσον αφορά λιγότερο σημαντικά ιδρύματα έχει μελετηθεί αναλυτικά με ιδιαίτερη έμφαση στην αρχή της αναλογικότητας, δηλ. σε ποιο βαθμό είναι απαραίτητη μια σύσταση πολιτικής για την άσκηση συγκεκριμένων δικαιωμάτων. Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι προτάσεις πολιτικής για τα λιγότερο σημαντικά ιδρύματα είναι ίδιες με εκείνες που έχουν εκδοθεί για τα σημαντικά ιδρύματα. Για έναν σχετικά μικρό αριθμό δικαιωμάτων και διακριτικών ευχερειών προτείνεται η υιοθέτηση ειδικής πολιτικής για την εποπτεία των λιγότερο σημαντικών ιδρυμάτων η οποία αποκλίνει από την πολιτική που ακολουθείται για τα σημαντικά ιδρύματα. Αυτό γίνεται για διάφορους λόγους.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, η απλή αναφορά στην πολιτική που ισχύει για τα σημαντικά ιδρύματα δεν είναι δυνατή καθώς η πρόταση πολιτικής πρέπει να καλύπτει και τον συντονισμό μεταξύ της ΕΚΤ και των ΕΑΑ (π.χ. όσον αφορά δικαιώματα που σχετίζονται με συγκεκριμένο γεγονός όπως η ευρύτερη δυσλειτουργία ενός συστήματος διακανονισμού ή με συγκεκριμένα μέσα όπως οι καλυμμένες ομολογίες). Σε άλλες περιπτώσεις, η εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας θα μπορούσε να οδηγήσει σε διαφορετικές προτάσεις πολιτικής για τα λιγότερο σημαντικά ιδρύματα. Επιπλέον, αρκετά δικαιώματα που περιέχονται στον κανονισμό για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις σχετίζονται με μεταβατικές ρυθμίσεις. Για τις μεταβατικές ρυθμίσεις που λήγουν στο τέλος του 2017 προτείνεται να μην εκδοθεί πρόταση πολιτικής για την εποπτεία των λιγότερο σημαντικών ιδρυμάτων καθώς οι διαφορές σε σχέση με αυτές τις απαιτήσεις θα παύσουν αυτομάτως να υφίστανται τη στιγμή εκείνη.

Προτείνεται επίσης, όσον αφορά ορισμένα δικαιώματα και διακριτικές ευχέρειες, οι ΕΑΑ να μπορούν να υιοθετούν ευέλικτη προσέγγιση στις περιπτώσεις όπου η εναρμόνιση δεν θεωρείται απαραίτητη για τη διασφάλιση της ευρωστίας της εποπτείας ή την επίτευξη ίσων όρων ανταγωνισμού.

7

Σκοπεύετε στο μέλλον να ασχοληθείτε με δικαιώματα και διακριτικές ευχέρειες που δεν καλύπτονται επί του παρόντος;

Υπάρχουν ορισμένα δικαιώματα και διακριτικές ευχέρειες για τα οποία θα χρειαστούν περαιτέρω συνακόλουθες εργασίες στο μέλλον, κυρίως ενέργειες που θα πρέπει να αναληφθούν από την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών ή την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, προκειμένου να διαμορφωθεί μια συγκεκριμένη κατεύθυνση πολιτικής. Επιπλέον, υπάρχουν ορισμένα δικαιώματα και διακριτικές ευχέρειες για τα οποία η ΕΚΤ πρέπει να αποκτήσει εμπειρία από την αξιολόγηση συγκεκριμένων περιπτώσεων, προκειμένου να προσδιορίσει περαιτέρω την πολιτική και τα κριτήρια που θα θέσει σε εφαρμογή.

Αν στο μέλλον αναπτυχθούν πιο συγκεκριμένες πολιτικές και προδιαγραφές για αυτά τα δικαιώματα και τις διακριτικές ευχέρειες για τους σκοπούς της εποπτείας των σημαντικών ιδρυμάτων, η ΕΚΤ θα αξιολογήσει, σε στενή συνεργασία με τις ΕΑΑ, τον βαθμό στον οποίο οι εν λόγω πολιτικές και προδιαγραφές θα πρέπει να επεκταθούν στην εποπτεία των λιγότερο σημαντικών ιδρυμάτων.